

Lappeenrannan teknillinen yliopisto

Kansainväliset palvelut

Matkaraportti

St. Petersburg State University of Economics and Finance

FINEC

Kevät 2014

Joonas Korpi 0400137

Sisältö

1 JOHDANTO.....	1
2 HAKEMINEN JA LÄHTÖVALMISTELUT	1
3 SAAPUMINEN.....	3
4 ASUMINEN PIETARISSA	3
5 ELÄMINEN PIETARISSA.....	6
6 OPISKELU	7
7 YHTEENVETO	8

1 JOHDANTO

Ajatus kansainvälistymisestä ja vaihto-opiskelusta ulkomailla oli pyörinyt mielessäni jo pitempään, oikeastaan koko opiskeluaikani ajan. Lopullinen päätös vaihtoon hakemisesta kypsyi mielessäni alkuvuodesta 2013. Lappeenrannan teknillinen yliopisto tarjosi erinomaisen mahdollisuuden ulkomailla opiskeluun, joten päätin käyttää tämän mahdollisuuden hyväksi. Vaihtokohteita oli useita, mutta valinnan vaikeutta vaihtokohteen suhteen minulla ei ollut. Vaihtokohde oli selvä jo ennen virallisen hakuprosessin aloittamista. Lukuisten vaihtoehtojen joukosta valitsin Venäjän ja Pietarissa sijainneen St. Petersburg State University of Economics and Finance – nimisen yliopiston. Valintani herätti hieman ihmetystä tuttavapiirissäni, mutta itse en pitänyt sitä niin erikoisena asiana. Valintaani vaikutti eniten se, että halusin oppia paremmin venäjän kieltä sekä tutustua syvemmin venäläiseen kulttuuriin. Vaihdon ajankohdaksi valitsin kevään 2014, koska olin saanut siihen mennessä suoritettua opintoni diplomityötä vaille valmiiksi.

2 HAKEMINEN JA LÄHTÖVALMISTELUT

Kansainvälistyminen ja vaihto-opiskelu ulkomailla vaativat ihan ensimmäiseksi sen, että haki opiskelijavaihtoon. Ennen hakemuksen täyttämistä kävin kuitenkin kuuntelemassa info-tilaisuuden kansainvälistymisestä ja opiskelijavaihdosta. Tilaisuuden piti LUT:n Kansainväliset palvelut ja tilaisuudesta sai irti hyödyllistä tietoa vaihtoa ajatellen. Itse hakemus tehtiin verkossa, Moby-Online:n avulla. Hakemukseen piti täyttää haun kannalta oleelliset tiedot (henkilötiedot ja vaihtokohteet) sekä ladata tarvittavat liitteet (passikuva, virallinen opintosuoritusote englanniksi, mahdollinen kielitaitotodistus sekä opintosuunnitelma). Kun kaikki hakemuksen vaiheet oli hyväksytysti tehty, hakemus tulostettiin ja se palautettiin Kaisa Nikulle. Seuraavaksi oli vuorossa hyväksymispäätöksen odottaminen. Ensimmäinen hakukohteeni oli St. Petersburg State University of Economics and Finance ja olin yksi niistä neljästä, jotka saivat hyväksytyin vastauksen.

Hyväksytyin päätöksen jälkeen hakuprosessiin tuli vähän pidempi tauko. Hakuprosessi jatkui lokakuun loppupuolella, kun sain vaihtoyliopiston koordinaatilta sähköpostia. Sähköposti sisälsi hyödyllistä tietoa yliopistosta, opiskelusta, viisumista sekä kaikista käytännön asioista. Sähköpostin mukana tuli myös lomake, joka piti täyttää ja lähettää takaisin vaihtokoordinaattorille. Samassa yhteydessä lähetettiin myös kopio passista. Joulukuun alussa sain vielä vahvistuksen Ve-

näjältä, että minut on hyväksytty opiskelemaan St. Petersburg State University of Economics and Finance yliopistoon.

Ennen kun pystyin hakemaan opiskelijaviisumia (kertaviisumia) minun piti saada vaihtoyliopistolta virallinen kutsu. Kutsun lisäksi viisumin hakemiseen tarvitsi myös muutaman passikuvan, passin, HIV/AIDS-todistuksen (enintään kolme kuukautta vanha ja todistuksen on oltava voimassa 15-30 päivää viisumin hakupäivän jälkeen), voimassa olevan matkavakuutuksen sekä täytetyn virallisen hakulomakkeen. On syytä ottaa huomioon, että passin on oltava voimassa vähintään 6 kuukautta viisumin päättymispäivän jälkeen.

Sain kutsun postitse tammikuun alussa ja tammikuun puolivälin jälkeen hain opiskelijaviisumia matkatoimiston kautta. Toinen vaihtoehto olisi ollut itse hakea viisumia konsulaateista. Konsulaatit sijaitsevat Helsingissä, Turussa, Lappeenrannassa ja Maarianhaminassa. Matkatoimiston kautta hakemani opiskelijaviisumi tuli hieman kalliimmaksi, mutta erinäisistä syistä annoin matkatoimistoon hoitaa asian. Viisumista syntyneet kustannukset maksettiin itse. Viikon kuluttua sain opiskelijaviisumin, jonka avulla pääsisin rajan yli. Opiskelijaviisumi on voimassa enintään 3 kuukautta, ja se voidaan myöntää kerta- tai kaksikertaviisumina. Minun opiskelijaviisumini oli kertaviisumi ja sen avulla pystyi siis kerran menemään Venäjälle ja tulemaan takaisin Suomeen.

Monikertaviisumia eli ns. ”Multivisaa” haettiin Venäjällä. Hakuprosessi kesti itselläni n. kuukauden. Sitä varten tarvitsi passikuvia, HIV/AIDS-todistuksen sekä kopion matkavakuutuksesta. Lisäksi piti täyttää ja allekirjoittaa muutama lomake. Multivisa maksoi 2000 ruplaa ja se maksettiin samassa yhteydessä kun sitä haettiin. Multivisaa oli käytännössä pakko hakea, koska kertaviisumi ei ollut voimassa kuin 3kk. Multivisan avulla voi matkustaa esimerkiksi Suomeen niin monta kertaa kuin haluaa viisumin voimassaolon aikana. Multivisaa varten tarvittavat passikuvat kannattaa ottaa Pietarissa. Koulun lähellä on valokuvaamo mistä passikuvat saa huomattavasti edullisemmin mitä Suomesta. Lisäksi Suomessa otetut passikuvat eivät kelpaa Venäjällä.

Viisumeiden lisäksi piti tietysti hankkia tarvittavat rokotukset. Kävin Lappeenrannan YTHS:llä keskustelemassa ensin terveydenhoitajan kanssa ja sitten otin ne rokotukset mitkä olivat suositeltuja otettavaksi. HIV/AIDS- kokeessa kävin tammikuun alkupuolella. Rokotusten lisäksi piti hoitaa myös vakuutusasiat, tilapäinen muuttoilmoitus sekä opintotukeen liittyvä olosuhdemuutosilmoitus.

3 SAAPUMINEN

Kun kaikki lähtövalmistelut olivat kunnossa, oli aika matkustaa Pietariin. Lähdin matkaan helmikuun alussa Allegrolla. Lippu oli aika kallis, mutta katsoin Allegron olevan helpoin ja kätevin tapa matkustamiseen. Tarpeen vaatiessa suomen asemalta (Finlyandskiy vokzal) pääsisi helposti Ploshcad Leninan (Плoщадь Лeнина) metroasemalle ja siitä puolestaan Nevski prospektin metroasemalle (Невский проспект). Yliopisto siis sijaitsi Nevski prospektin metroaseman lähetyvillä.

Matkustaminen jännitti aika paljon, mutta onneksi sain sovittua erään toisen vaihto-opiskelijan kanssa, että menisimme samalla junalla Pietariin. Matka kesti hieman yli kolme tuntia ja Vainikkalan raja-aseman jälkeen hyvästelin hiljaa mielessäni Suomen. Junassa piti täyttää kaksiosainen maahantulokortti, josta toinen osa jäi itselle ja toinen rajavirkailijalle. Maahantulokortti piti säilyttää, koska sitä tarvittiin yliopistolla rekisteröitymisen ja Venäjältä poistumisen yhteydessä. Matka rajalta Pietariin kesti n. 1,5 tuntia. Matka meni yllättävän nopeasti ja helposti ilman sen kummempia vaikeuksia. Viipurin jälkeen sain ensikosketuksen venäläisiin raja- ja tullivirkailijoihin sekä venäläiseen palvelukulttuuriin.

Olin hieman ennakoanut ja ottanut selville reitin mitä pitkin pääsisi yliopistolle, jos kukaan ei olisi vastassa asemalla. Tämä oli kuitenkin turhaa, koska asemalla oli vastassa koulun tutor. Tutor opasti meidän ensin yliopiston asuntolalle, jossa kirjauduimme asuntolaan sisään. Kirjautumisen yhteydessä saimme asuntolakortin, avaimet sekä kulkukortin asuntolaan. Asuntolassa ei ehditty kovin hirveästi viettämään aikaa, veimme matkatavarat huoneisiimme ja sen jälkeen lähdimme yliopiston kansainväliseen toimistoon. Kansainvälisessä toimistossa kirjauduimme kouluun ja hoidimme rekisteröitymisen maahan. Saimme mukaamme opiskelijakortin sekä virallisen todistuksen siitä, että opiskelemme yliopistossa.

4 ASUMINEN PIETARISSA

Asumiskuvio Pietarissa oli maahan saapumiseen asti hieman epäselvää. Aiemmin olin ilmoittanut, että haluan asua vaihtoni ajan asuntolassa kahden hengen huoneessa. Mitään vahvistusta asiaan ei kuitenkaan tullut ja asia selvisi lopullisesti vasta paikan päällä. Toisaalta en ollut ainoa, joka oli elänyt epätietoisuudessa asunnon suhteen. Ei siis kannata huolestua mikäli näin käy myös sinulle.

Asuntola ei ulkopuolelta katsottuna vaikuttanut kovin viihtyisältä. Ei se sisältäkään missään loistokunnossa ollut, mutta alun jälkeen asuntolaan sopeutui yllättävän hyvin. Sijainniltaan se oli kuitenkin ihanteellisessa paikassa. Asuntola sijaitsi yliopiston porttien sisäpuolella ja aivan kieli-keskuksen välittömässä läheisyydessä. Lisäksi asuntolalta oli n. viiden minuutin kävelymatka Pietarin pääkadulle eli Nevski prospektille. Lähimpään kauppaan oli myös viiden minuutin kävelymatka. Kuvassa yksi on kuva asuntolasta.

Kuva 1. Asuntola

Asuntola oli viisikerroksinen kerrostalo, jossa oli mahdollisuus asua yhden- tai kahden hengen huoneissa. Jokainen kerros oli jaettu kahteen puoleen. Molemmista puolista löytyi yhteinen olohuone, keittiö, kaksi vessaa sekä pesuhuone puolikkaan 14 asukkaalle. Pesukoneet oli sijoitettu siten, että jokaisesta kerroksesta löytyi yksi kone. Vaatteita sai toki pestä myös muissa kerroksissa, jos oman kerroksen pesukone sattui olemaan rikki. Olohuoneen varustukseen kuului muutama sohva sekä televisio. Keittiöstä puolestaan löytyi kaasuhella, ruokailupöytä, mikro sekä erinäinen määrä patoja, pannuja ja erilaisia ruokailuvälineitä. Keittiö oli useaan otteeseen aika huonossa kunnossa. Periaatteena oli ainakin itselle tuttu käytäntö, että jokainen siivoaa omat jälkensä. Kaikille se ei kuitenkaan ollut tuttu käytäntö ja loppujen lopuksi kerroksen siivoaja pesi likaiset astiat, jos niitä ei ollut kukaan muu pessyt. Suosittelen omien ruokailutarvikkeiden ostoa kokkailua varten ja ruokailutarvikkeiden säilyttämistä omassa huoneessa, koska muuten joku muu ottaa ne käyttöönsä.

Asuin vaihdon ajan kahden hengen huoneessa asuntolan neljännessä kerroksessa. Kämpin minulla oli saksalainen vaihto-opiskelija. Huone oli ihan hyvässä kunnossa, mutta kovin iso se ei ollut. Huoneen henkilökohtaiseen varustukseen kuului sänky, kirjoituspöytä, tuoli, yöpöytä ja vaatekaappi. Lisäksi yhteiseen varustukseen kuului jääkaappi. Huoneen ovi kannatti aina lukita, jos lähti johonkin kauemmas. Lisäksi kuten kaikkialla muuallakin henkilökohtaisia tavaroita ei kannattanut jättää yleisiin tiloihin vaan säilyttää omassa huoneessa. Kuvassa kaksi on kuva huoneesta missä asuin.

Kuva 2. Huone

Kuukausivuokra kahden hengen huoneesta oli 7500 ruplaa eli n. 150e. Vuokra maksettiin jokaisen kuukauden alussa pankkiin. Ennen pankkiin menoa piti saada lasku asuntolanhoitajilta. Sen yleensä sai, mutta pikku viiveellä. Vuokran maksaminen pankissa ei ollut mikään maailman yksinkertaisin homma. Vuokran pystyi maksamaan joko automaattilla tai pankkivirkailijan luona. Itse menin suosiolla ensimmäisen vuokranmaksun jälkeen pankkivirkailijan luo, koska mielestäni se oli helpompi tapa. Vuokrakuitit kannattaa näyttää heti maksun jälkeen asuntolanhoitajalle sekä säilyttää vaihdon loppua ajatellen.

Asuntolassa oli erinäinen määrä sääntöjä, joita piti noudattaa. Tiukimmin valvojat pitivät kiinni vierailijoihin kohdistuneista säännöistä. Kotiintuloajoista ei tarvinnut juuri välittää, sillä alusta alkaen asuntolaan sai tulla mihin kellonaikaan tahansa. Asuntolassa sai myös järjestää juhlia, joten ajoittain asuntolaelämä saattoi olla hieman äänekkästä ja vilkasta. Kaikkeen kuitenkin tottuu

ja itse olen ainakin tyytyväinen että valitsin asuntolan asumismuodokseni. Asuntolassa tutustui uusiin ihmisiin ja yleensä siellä myös vietettiin aikaa yhdessä.

5 ELÄMINEN PIETARISSA

Aluksi eläminen Pietarissa erosi aikalailla siitä mihin olin tottunut Suomessa. Kaikki tuttu oli vaihtunut uuteen ja alussa tuntui, että kaikki perusasiat kuten esimerkiksi ruoan laittaminen oli mahdoton tehtävä. Ajan myötä elämään Pietarissa tottui ja sopeutui sekä loppujen lopuksi kaikki perusasiat sujuivat aivan normaaliin tapaan. En lähde sen kummemmin esittelemään Pietaria vaan jokainen saa itse kokea omat elämyksensä. Nähtävää ja koettavaa miljoonakaupungissa kuitenkin riittää ja uskon, että kenelläkään ei tule siellä aika pitkäksi.

Ruoan hinta ei juuri eronnut ruokakaupoissa Suomen ja Venäjän välillä. Ruokakaupoista löytyi oikeastaan samanlaisia tuotteita mihin Suomessa oli tottunut. Myös suomalaisia tuotteita oli tarjolla ja itse suosin niitä, varsinkin suomalaisia maitotuotteita. Ne olivat hieman kalliimpia kuin vastaavat venäläiset tuotteet, mutta se ei minua haitannut. Ruokaa ostaessa on hyvä huomioida, että tietyt tuotteet kuten vihannekset, hedelmät sekä maitotuotteet pilaantuvat nopeammin mitä Suomessa. Asiain pääasiassa kahdessa ruokakaupassa, diksissä (Дикси) ja perekrestokissa (Перекресток). Дикси sijaitsi yliopiston välittömässä läheisyydessä ja Перекресток puolestaan ПИК-ostoskeskuksessa, jonne oli hieman pidempi matka.

Pietarissa oli paljon erilaisia ravintoloita ja yleensä niissä oli tarjolla bisneslounas ”Бизнес-ланч” klo. 12-16 välisenä aikana. Lounaan hinta vaihteli ravintoloittain, mutta yleensä se liikkui 150-250 ruplan välillä mikä on n. 3-5 euroa. Lounaaseen kuului yleensä juoma, salaatti, keitto ja pääruoka. Ruoka oli pääasiassa hyvää, mutta annokset olivat aika pieniä. Yliopistolla oli myös oma lounasravintola, mutta en käynyt siellä kertaakaan syömässä. Muuten syöminen ravintoloissa ei mielestäni ollut juuri sen halvempaa kuin Suomessa. Yliopiston lähetyviltä löytyi myös grillejä sekä McDonald's, joissa tuli myös asioitua.

Jotta mieli pysyi virkeänä, oli tärkeää myös urheilla välissä. Hoidin kuntoilun pääasiassa Planet Fitness nimisellä kuntosalilla. Kuntosalilla ja yliopistolla oli yhteistyösopimus ja viiden kuukauden kuntosalijäsenyys irtosi 4800 ruplalla eli n. 100 eurolla. Kuntosali oli minulle riittävän hyvä ja siellä pystyi tekemään kaiken tarpeellisen. Yritin käydä salilla aamusta, koska iltpäiväisin ja illasta kuntosalilla oli ruuhkaa. Sali sijaitsi n. 15 min kävelymatkan päässä yliopistolta. Yliopistolla oli myös toisen kuntosalin kanssa yhteistyösopimus. Sali sijaitsi lähempänä, mutta se oli muistaakseni tuplasti kalliimpi kuin Planet Fitness. Osa vaihto-opiskelijoista kävi myös pelaa-

massa jalkapalloa sekä lenkkeili tietyissä Pietarin puistoissa. Näistä mahdollisuuksista saa varmasti lisää tietoa vaihtokoordinaattoreilta.

Ulkona liikkua kannattaa pitää mukanaan kaikki ne dokumentit mitä vaihtokoordinaattori suosittelee. Paikallisen poliisin (полиция) kanssa asiointi sujuu varmasti helpommin, kun pystyt todistamaan olevasi maassa laillisesti ja että opiskelet maassa. Yleensä kannoin mukana virallisten asiakirjojen kopioita. Säilytin passia ja viisumia pääasiassa asuntolassa omassa huoneessani.

6 OPISKELU

Varsinainen opiskelu Venäjällä alkoi helmikuun puolivälissä, jolloin jokainen aloitti venäjän kielen opiskelun. Kurssi oli laajuudeltaan 9op ja se kesti koko kevätlukukauden. Ennen kieli-kurssin alkamista vaihto-opiskelijat jaettiin sopiviin ryhmiin osaamisen mukaisesti. Ryhmiin jako tehtiin haastattelujen perusteella. Käytännössä haastattelu oli aika suppea eikä se kestänyt kovin kauaa. Lisäksi haastattelutilaisuuteen menttiin ryhmissä ja professori esitteli kaikille samat kysymykset, joten sitä ei kannata kovin jännittää. Alussa ryhmät elivät aika paljon ja loppujen lopuksi minun ryhmässäni oli seitsemän opiskelijaa. Pääsin omaa osaamistani vastaavaan ryhmään. Luentoja oli kolme kertaa viikossa 4h/krt ja ne vaativat kovaa keskittymistä. Tunneilla käytettiin pääasiassa venäjää, koska opettaja ei juuri puhunut englantia. Lisäksi tunneilla edettiin kovaa vauhtia ja uusia asioita tuli päivittäin eteen. Käytimme pääasiassa yhtä oppikirjaa ja se pystyi ostamaan Nevski prospektillä sijainneesta ”Dom Gnig”- kirjakaupasta. Kurssin lopuksi meillä oli tentti kevään aikana käsitellyistä asioista.

Minulla aineopinnot alkoivat maaliskuun alussa. Kaikki kurssit olivat ns. intensiivikursseja, jotka kestivät yleensä viikon verran. Yksi luento kesti poikkeuksetta 4h ja luentoja oli 4-5 kertaa viikon aikana. Valitsemani kurssit olivat mielenkiintoisia, ne luennoitiin englanniksi ja kaikki materiaali oli myös englannin kielellä. Luennoitsijana toimi yleensä professori ja luennointitaso oli mielestäni hyvä. Kurssien läpäisemiseksi piti yleensä tehdä harjoitustyö ja läpäistä tentti. Kaikki kurssit pidettiin pääasiassa kielikeskuksen tiloissa ja niistä ilmoitettiin erikseen facebookin ja sähköpostin kautta.

Opetus loppui kesäkuun puolivälissä, vaikka lukukausi virallisesti kesti kesäkuun loppuun asti. Itse palasin Suomeen kesäkuun puolivälissä, mutta tarpeen vaatiessa paluu onnistuu myös aiemmin. Suoritin vaihdossa 24 opintopistettä ja läpäisin kaikki kurssit aika kivuttomasti. Todistuksen suorituksista sain jälkikäteen postissa. Ennen kotiinpaluuta piti vielä kerätä yhteen lappuseen

leimoja eripuolelta yliopistoa. Tarkoituksena oli kai varmistaa, että opiskelija on hoitanut kaikki maksut ja eikä ole hajottanut mitään asuntolalla. Leimat kannattaa kerätä hyvissä ajoin, koskaan ei tiedä mitä yllätyksiä tulee vastaan.

7 YHTEENVETO

Vaihtoaika Pietarissa oli hyvä ja ikimuistoinen kokemus. Vaihtoon lähteminen oli ainutlaatuinen tilaisuus nähdä ja kokea jotain täysin uutta. Kevään aikana tutustuin uusiin ihmisiin ja koin sellaisia asioita mitä en olisi ikinä kokenut Suomessa. Omalta osaltani vaihto meni hyvin ja tulin takaisin Suomeen pelkästään positiivisten tuntemuksien kanssa. Suomeakin oppi arvostamaan aivan eri tavalla, kun näki hieman erilaista elinympäristöä. Myös kielitaitoni parani vaihdossa, ei pelkästään venäjän kieli vaan myös englanti. Koen, että pystyn nyt helpommin kommunikimaan ulkomaalaisten kanssa, eikä ns. ”jäätymisiä” enää tapahdu.

Suosittelen vaihtoon lähtemistä Venäjälle. Jos edes harkitset asiaa niin käytä tilaisuus hyväksesi, koska toista mahdollisuutta ei välttämättä tule. Ota matkallesi mukaan seikkailumieltä ja kärsivällisyyttä niin kaikki menee hyvin. Monesti sanonta ”Venäjällä mikään ei toimi, mutta kaikki kyllä järjestyy” pitää yllättävän hyvin paikkaansa.